

Tí velja vit javnaðarflokkkin

Ein kannustoypari hevur nú í longri tíð havt úr at gera við at skriva í Dimmu um politisk viðurskipti her á landi — og tað er bara javnaðarflokkurin, sum hevur staði fyri skotum.

Nú eru tað kanska ikki øll, ið vita hvat ein kannustoypari er fyri nakað. Sambært orðabók er ein kannustoypari «en betegnelse for en pralende naiv person der uden fornøden indsigt kritiserer offentlige foreteelser særlig af politisk art».

Fleiri viðmerkingar til kannustoyparan eru ikki neyðugar.

Sambandsmenn vita sær eingi livandi ráð nú til valið, og tað sýnist sum, at tað bara er rikisfelagsskapurin, teir dúva uppá. Siga seg at vera einasta flokk, sum vil varðveita sambandið við Danmark.

Eg havi ofta spurt meg sjálvan, hvar sambandsflokkurin hevði verið í dag, um ikki javnaðarflokkurin við fólkaatkvøðuni í 1946 og tí eftirfylgjandi lögtingsvali, bjargaði sambandsflokkinum og harvið rikisfelagsskapinum.

Hetta lenti teir aftur við at teir kastaðu saman við fólkaatkvøðinum, og royndi av øllum alvi at halda javnaðarflokkkin uttan fyri alla ávirkan, líka til valið 1958, tá javnaðarflokkurin vann stórsigur, og sum øll vita, so kom ikki gongd í føroyskan politikk fyrr enn tá.

Tað sýnist, sum at einasta vón sambandsflokksins er, at onkur javnaðarmanur sigur okkurt negativt um rikisfelags-

skapin. Onkur roynir seg við ognarskatti, sigur at javnaðarflokkurin vil seta í gildi ognarskatt, nakað sum bara finst í hugaheimi sambandsmanna. Uppaftur aðrir við hækkan av rentuskattinum, hetta hevur javnaðarflokkurin avvist, seinast av lögmanni uppá fyrspurning í læraraskúlahøllini fyri eini viku síðan.

Í Dimmalætting hava nøkur sambandsfólk sagt frá, hvi tey velja sambandsflokkkin. Eg vil her siga frá, hvi eg velji javnaðarflokkkin.

Vit kunnu bara líta okkum íkring, so siggja vit, at øll londini í vestur-Europa eru meir ella minni stjórna av javnaðarflokkum, og tað er ein óreiðligur veruleiki, at umleið helmingurin av veljarafjeldini í v-Europa atkvøður sosialdemokratiskt, og hetta eru sum kunnugt lond, sum standa í allar fremstu røð á øllum økjum.

Sverriki, sum er uppbyggt av svenska javnaðarflokkinum, er eitt vælviðandi samfelag í allar mætar, og londini í Comecon og triðja heiminum kunna seg nú um, hvussu eitt vælferðarsamfelag sum tað svenska virkar.

Nei eg ivist onga løtu í, hvønn eg skal velja, og tað skuldi tú heldur ikki, einahelst tú sum fyrstu ferð skal til valborðið.

Vit geva javnaðarflokkinum okkara atkvøðu, so koma Føroyar ikki at standa aftanfyrri hini vælferðarsamfelagini í Vestur-Europa.

d.j.d.

Løgtingsvalið

Løgtingsvalið týsdagin 8. november 1988 verður í Tvøroyrar Kommunu hildið í matarhøllini í Tvøroyrar Skúla frá kl. 10 til kl. 14 og frá kl. 16 til kl. 20 og har eftir so leingi, sum veljarar stóðugt mæta til atkvøðugreiðslu.

Veljarar, sum sambært lögtingslóg § 36, 2. pt., hava rætt at greiða brævaatkvøðu heima, kunnu boða býráðsskrivstovu (tlf. 71085) frá møguligum ynski um heimaval helst áðrenn kl. 15 mánadagin 7. november 1988.

Tvøroyri, tann 27. oktober 1988

f. Valstýrið
Sigrún Joensen

Føroyskur flokkur — sum vil svara hvørjum sítt!



TÁ politikkarar ella politiskir eygleiðarar ikki hava nøgv í loður-skjáltuni av politiskum slag, so verða ósannindi og reiningar brúkt sum leysaskot.

TANN annars so seriosi og vælskrivandi Hans Jacob Debes kann ikki nevna Javnaðarflokkkin, uttan at skula leggja flokkkin undir at vera danskan. Í eini oddagreini í 14. september skrivaði hann fyrri stuttum: „...sjálvt tann føroyska útgrávan av tí danska javnaðarflokkinum...“.

MEN í Dagblaðnum lesa vit í røðu, sum Erla Berghamar hevur hildið fyrri borgarlíggum veljarum, at Fólkafloksins hagsjón hevur jú ligið náttúrliga í føroyingum: „Hetta at klára seg sjálvan, at svara hvørjum sítt, at vera nøgdur og at krevja heldur meira av sær sjálvum enn øðrum. Men tverri er tað syrgiliga hent, at javnaðarhugsjónin er komin uttan-eftr og hevur eisini gjøgnumstúrgað summar føroyingar“.

JAVNAÐARFLOKK-URIN er ein føroyskur flokkur, sum byggir á føroyskar siðir og føroyska mentan, hóast floksins hagsjón hevur fingið innblástur frá tí europeisku demokratisku sosialismuni.

ROYNDIR vóru gjørdar at stovna ein sosialdemokratiskan arbeiðaraflokk í Føroyum undan tí at Javnaðarflokkurin fekk fótin fyrri seg. Men hesar royndirnar miseydnaðust. Tí er tað ikki sørt yvirleigið at brigsla føroyskum arbeiðarum og fiskimonnum — saman við øðrum stuðlum — at teir leitaðu sær hjálp hjá tí danska arbeiðaraflokkinum, tá teir høvdu í umbúna at stovna flokk og fáa blað-útávu í lag. Vit eiga at minnast til, at teir høvdu ikki ta barlast av vitan og felagsskapsroyndum, sum «asfalt-føroying-

arnir», ið stovnaðu Tjóðveldisflokkinn, høvdu, ta teir leitaðu heimaftur eftir krigslok.

JAVNAÐARFLOKK-URIN varð stovnaður við tí endamáli at bota kor verka- og fiskimansins og virka fyrri, at henda stætt sjálvi kundir ognast skip, virki og handlar og eftir hesi stevnu virkar hann framvegis. Flokkurin er ikki nøkur útgráva ella «avlegari» av danska Javnaðarflokkinum, sum summi tjóðveldisfólk siga, men flokkurin hevur enn sum áður samvinnu við danska flokkinn og aðrar sosialdemokratiskar arbeiðaraflokkar. Tað skammast vit ikki yvir, men tað fegnast vit um. Tað kann bæði koma okkara flokki og Føroya fólk til góðar.

TANN framfýsna fólka-flokskvinnan nevnr nakrar dygdir, sum hon ger Fólkaflokkinn til einasta talsmann fyrri. Nei, Erla, hetta eru dygdir, sum allir føroyskir flokkar leggja dent á. Men munnurin millum Fólka-flokkinn og allar hinar flokkarnar — eisini tann liberala Sambandsflokkinn — at teir ikki hugsa sum Fólkaflokkurin, eins og kjógvin í Fugla-kvæðnum «vertin á, hvat annar fær, bara eg kann nora mær». Og hetta var avgjørt ikki nakað føroyskt. Hinvegin var føroyskt at virka og bera byrðarnar í felag. Og hesa siðmenn-ing byggir Javnaðarflokkurin millum annað sína hagsjón á.

SO nøgv virða fólka-floksfólk aðrar flokkar og hagsjónir, at tey kunnu finna upp á at skriva, at tverri hendi tað syrgiliga, at javnaðarhugsjónin kom uttaneftr, og at tað var størsti skaði í Føroyskum politikki. Og hetta skrivur ein kvinna, sum annars plagar at taka upp eftir Stavnemanninum, at javnaðarfólk og Sosialurin hava tikið einkarætt upp á defina-tionsrætt og «penheit».

Hvør hevur nú átiðkið sær henda rætt — og sum enná ikki megnar at definera rætt?

EIN av høvudsætningum Javnaðarflokksins hevur verið at skipa eitt vælferðarsamfelag, har øll skulu hava javnbjóðis kor og møguleikar. Hetta frælsi skal vera tryggjað øllum. Eisini teimum, sum minni formáa sær. Vit ásanna, at hetta samfelagið er langt frá fullkomið og nøgv lýti eru, men vit vilja menna og betra hetta vælferðarsamfelagið, sum Fólka-flokkurin berjist enn sum áður imóti.

ORÐINI hjá Erlu og ymsum fólkaflokskriv-arum kunnu ikki tulkast øðrvísi, tí tað er «syrgiligt» og «størsti skaði», at javnaðarhugsjón fekk fótast her á landi, ja, so mugu politisku avrik javnaðarflokksins ikki vera annað enn syrgiligt og skaðiligt.

Í SOMU grein tekur fólkaflokskvinnan upp aftur tvassidi um, at Javnaðarflokkurin byggir sína hagsjón á øvund og misnøgd. Hvør hevur aftur tikið sær henda rættin at definera? Tú skalt hava loyvi sum tú vilt at tulka politikk og hagsjónir Javnaðarflokksins, men vit fara framvegis at loyva okkum at rætta tinar og stavnansins tulk-ingar.

JAVNAÐARFLOKK-URIN byggir líka litið sum nakar annar flokkur sín politikk á misnøgd og øvund. Javnaðarflokkurin byggir sín politikk á samhuga, javnaðar og frælsi. Tey, sum taka undir við javnaðarhugsjónini, halda, at føroyski lentakarin skal hava ágoða av og ávirkan á tað virði hann leggur eftir seg á sjógvi og á landi. Javnaðarflokkurin vil, at øll skulu hava rætt til góðar upp-vakstrarumstøður, út-búgving, arbeiði, at seta búgv, fara undir vinnu-

við- merkingar

lig tiltøk og annars virka fritt í hesum samfelag við ábyrgd móti felagsskapinum. Og tað hevur einki við øvund ella misnøgd at gera.

TAÐ var eisini skotið Javnaðarflokkinum øvund í skógvarnar, tá hann kravdi, at eisini børn hjá teimum, sum ikki høvdu ráð ella umstøður at gjalda tað sjálvi, skuldu fáa skúla- og útbúgvingarmøguleikar. Í dag taka øll tað sum eina sjálfvylgju, at vit hava útbúgvingarstuðul, og at te, sum búgva á útoyggj, hava møguleikar at nema sær vitan og lærdóm. Men einaferð var hesin politikkurin Javnaðarflokksins eisini øvund. Men flokkurin helt fast við, at eisini børnini hjá teimum, sum tilvirkaðu høvudsutflutning okkara skuldu hava henda møguleika. Og hesin politikkurin sigraði.

JA, soleiðis er Fólka-flokkurin, og aðrir afturhaldsflokkar við, drigin eftir hárinum. Men, goðu veljarar, latið tykkum ikki tala av Fólkafloksins goðlyndi. Hann er tann sami enn sum áður. Og vit siggja tað alla-staðni, har systurflokkar Fólkafloksins hava fingið ræði aftur, at har veður tað aftur vanliga lønarbeiðarin sum skal gjalda gildið hjá teimum, sum framman-undan hava ríkiligt, ella sum hava dugað at komið sær fram á stóra-trogi.

LATÍÐ tykkum heidur ikki tala av skotum tjóðveldismanna. Javnaðarflokkurin er líka føroyskur sum allir aðrir flokkar og hann hevur saman við øðrum flokkum — eisini Tjóðveldisflokkinum — bygt hetta vælferðarsamfelag, sum so nøgv misunna okkum.

-n